

[Bøgholm.]

denne situation har dele af den danske ungdom i Sydslesvig måttet søge arbejde uden for hjemstedet. Lande som Sverige, Canada, Australien har været åbne lande. Danmark har mere eller mindre været et lukket land, og en lang række af de unge, der gerne ville have arbejde i Danmark, har måttet erkende, at dette var umuligt. Det har bidraget til at skabe en bitterhed hos unge, der har gået i danske skoler, og som nu må sige til sig selv: vi kan få arbejde i Canada eller Australien, men vi kan ikke få arbejde i det land, vi mest af alle føler os knyttet til. Jeg har indtryk af, at der har været visse vanskeligheder i denne situation med de faglige organisationer, og jeg tror ikke, det har været helt med rette. Jeg tror, det i overmåde høj grad har drejet sig om og vil komme til at dreje sig om handels- og kontormedhjælpere, et område, hvor man vel ikke kan eller vil sige at et arbejdsløshedsproblem trænger sig på. Det er et spørgsmål, som naturligvis er af en sådan karakter, at det ikke kun kan løses eller kun vil blive løst — derom er jeg overbevist — af hensyn til faglige organisationers interesser; det er et spørgsmål om, hvorvidt vi i sydslesvigerne ser landsmænd, der netop er landsmænd, selv om de ikke er danske statsborgere. Hvis vi betragter dem som landsmænd, må de have samme mulighed som danske statsborgere for at søge og få arbejde i vort land.

Jeg ved, at den høje regering med megen interesse ser på forholdene i Sydslesvig, og jeg har ingen grund til at tvivle om, at der i den høje regering findes megen sympati for danskheden dér. Adskillige af den høje regerings medlemmer har haft lejlighed til selv at tage til Sydslesvig og er sikkert vendt tilbage med den opfattelse, som alle vi andre, der har været der, er vendt tilbage med, at vi dér møder en danskhed, ja, en ægte danskhed. Jeg håber derfor — og jeg henstiller til den højtærede statsminister — at skabe mulighed for at føre dette spørgsmål til løsning og gøre det så hurtigt, som det er muligt. Vi er ikke i Danmark interesseret i, at mange af de unge udvandrer, heller ikke til Danmark, fra Sydslesvig, men skal de udvandre, må det være naturligt, at det bliver til Dan-

mark. Det vil også være lettere at vedligeholde forbindelsen her fra Danmark end fra Canada eller Australien eller andre lande.

Må jeg til slut blot gøre endnu en enkelt bemærkning. Vi har i den sidste tid talt så meget om en økonomisk plan for Vestjylland. Jeg finder, at det er overordentlig godt, at vi har kunnet tale sammen derom. Der er utvivlsomt mange ting i denne økonomiske plan, der kunne være af værdi i fremtiden. Jeg kunne måske også have ønsket, at der havde været talt om en økonomisk plan for grænseegnene mod syd. Jeg siger dette også som en henstilling til den høje regering. Vi går nu ind i et samarbejde med det øvrige Europa på den ene eller den anden måde, et samarbejde, der må føre os nærmere mod vor store nabostat mod syd. Under dette samarbejde kan det ikke være anderledes, end at det vil være en befolkningspolitisk fare, om vor grænseegn mod syd har en så ringe befolkning, en så ringe arbejdsintensitet, som det er tilfældet i øjeblikket, og jeg ønsker at benytte lejligheden til at gøre opmærksom på dette forhold.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg takker, fordi jeg må springe ind og svare med det samme. Der skal være møde i det udenrigspolitiske nævn, og jeg beklager ikke at kunne være til stede senere.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Bøgholm, der rejste spørgsmålet om arbejdstilladelse og opholdstilladelse for dansksindede sydslesvigerne, at hele dette spørgsmål også er blevet rejst fra anden side, og at det er til, skal vi kalde det nærmere undersøgelse — måske bedre: omhyggelig overvejelse.

Et spørgsmål som det, det ærede medlem har rejst — og det er for resten rejst i flere schatteringer — må berøre en række forskellige ministerier, og vi har ment det rigtigt fremfor at kaste os ind i en forhastet samtale om spørgsmålet at lade det sagligt undersøge. Tanken er, når dette er overstået, at vi da på ny drøfter hele dette spørgsmål med de interesserede kredse. Jeg vil nødig lægge mig fast på en løsning eller en negativ indstilling ved denne lejlighed. Personlig har jeg nogle bekymringer med hensyn til begrebet diskrimi-